

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 11 Kwietnia v. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 31 marca.

W sobotę, d. 29 t. m., dany był koncert, na rzecz ubogich tutejszey stolicy, przez Towarzystwo Patriotyczne Dam. Zbiór osób, które się na nim znajdowały, spełnił nadzieje miłości chrześcijańskiej. Wielka liczba artystów z gorliwością i talentami ubiegała się w daniu temu dziełu dobroczynnemu wartości i przyjemności, jakiby się należało spodziewać od podobnego zgromadzenia. W tej liczbie znajdował się P. Schoberlechner, sławny fortepianista, nie dawno z Wiednia tu przybyły. Tym sposobem troskliwość prawdziwie macierzyństwa Towarzystwa Patriotycznego Dam, umiała kosztować ze wszystkich okoliczności, mogących się przyczynić do wsparcia cierpień ludzi (Cons. Imp).

Kurs Sankt-Petersburski dnia 28 marca:

W e x l e.

Na Londyn	9 $\frac{1}{2}$ pens.	} Bank.
— Amsterdam	9 $\frac{5}{8}$ sztów.	
— 3 mies.	9 $\frac{5}{8}$ —	} Assygn.
— Hamburg	8 $\frac{9}{16}$, szil. ban.	
— 3 mies.	8 $\frac{9}{16}$ —	} za rub.
— Paryż	98 $\frac{1}{4}$ cent.	
— 3 miesiące	98 $\frac{1}{2}$ —	

P i e n i ą d z e.

Rn.	Dukat holenderski nowy	11 r. 70 kop.	}
bel.	złotem 2 r.	89 kop.	
	srebrem 2 r.	74 $\frac{1}{2}$ kop.	} procentow
gow:	Nieustający dochod kommissyi umorzenia długów:		
	6 $\frac{3}{8}$ assygnacyami	— 108 $\frac{1}{2}$	
	6 $\frac{3}{8}$ brzęcząca moneta	— 108	
	5 $\frac{3}{8}$ takąż	— — — 92 $\frac{1}{2}$	

Kurs wileński na assygnaty od dnia 4 kwietnia rubel srebrny 3 rub. 30 $\frac{1}{2}$ kop., dukat nowy 11 rub. 72 kop., stary 11 rub. 58 kop., imperyał 36 r. 90 $\frac{1}{2}$ kopiejek.

ANGLIA.

Londyn dnia 27 marca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmó kazał jeszcze utworzyć 3 nowe półki, które mieć będą liczby 97, 98 i 99. Żona generała Miny przybyła d. 15 b. m. z Havre do Southampton, zkąd nazajutrz pojechała do Londynu.

Dwóm kupcom spaliły się wielkie składy towarów w Liverpool. Ze zaś teraz w Anglii utworzone towarzystwa zabezpieczają okręty i towary od rozbicia się i utonięcia, a składy od pożaru, przeto wydarzony podobny przypadek jest prawdziwem szczęściem, bo kupiec od razu ma zapłacone swoje towary, a częstokroć nawet drogo.

Dnia 30. Dnia 7 kwietnia będą wielkie pokoje u Króla Jmci w Carltonhouse. Obchod imienin Monarchy, przypadający d. 23 kwietnia to jest w dzień świąt wielkonocnych, został odłożony do d. 29 kwietnia.

Odebrane tu listy ze Stambułu potwierdzają wiadomość, iż basza Egiptu ogłosił się niepodległym Porcie, czém Dywan jest mocno skłopotany, i uważa to za skutek obcego wpływu.

Wczoraj rano nadeszły tu gazety z Nowego Yorku pod d. z b. m., i obeymują wiadomość nadę ważną, lecz jeszcze potrzebującą potwierdzenia. Kapitał okrętu, który z Porto-Ricco przybył d. 18 lutego do Hawanny, zapewnia, iż wielko-rządca tameczny otrzymał d. 2 lutego wiadomość, iż Santa Fé de Bagota, stolica rzeeczypospolitey kolumbijskiej, ogłosiła się za Ferdynandem VII. Inna wiadomość, to jest, iż kommissarze angielscy wyjechali z Meksyku, sprawiła wielkie wrażenie w kraju Zjednoczonych Stanów północney Ameryki. Z niecierpliwością oczekiwano dokładniejszego doniesienia o przyczynie tak nagłego wyjazdu.

Czytamy w gazecie le Conservateur Impartial co następuje. Koniec mowy P. Canninga, mianey na posiedzeniu d. 18, (którey krótki tylko rys daliśmy), bardziey jeszcze zasługuje na uwagę, z tego względu, iż wykazuje dobre porozumienie między rządem francuzkim a naszym.

Szanowny Lord (Russel) mówił daley P. Canning, kładzie za zasadę, iż, jeżeli podczas zajęcia Hiszpanii wojskiem francuzkiem, zaciągnięto wojsko hiszpańskie dla przesłania go do osad amerykańskich, tedy to wojsko powinno być uważane pod wszelkimi względami za siłę francuzką; gdyż obecność tylko wojsk francuzkich, uczyniła możnēm to przesłanie. Przyznaję szanownemu lordowi, że to jest zagadnienie względne. Można bez wątpienia pojąć, że to zajęcie Hiszpanii, bądź dla trwałości, bądź dla liczby wojsk, upoważniałoby nas do wnioskowania, że Francya ma inne widoki, aniżeli są te, które sama wyznaje. Poymuję, że w przypadku podobnego zajęcia, zaciąg znaczny wojsk, przeznaczonych do Ameryki, byłby skazówką bardzo znaczną skłonności skrytych ze strony Francyi. Lecz to są przypuszczenia, które się ściągają do przyszłości; powinniśmy uważać rzeczy, takimi, jakimi one są; nie masz ani w stanie wojsk francuzkich, ani w rozdzieleniu, ani w sposobie zajęcia, ani w postępowaniu, którego się dotąd trzymaliśmy, ani w radach, ani w postępowaniu rządu francuzkiego, ani nakoniec w oświadczeniach rządu hiszpańskiego, nic takiego, coby mogło poprowadzić do wniosku, że Francya ma chęci podobne. Przypatrzcie się dokumentom, złożonym na biurze izby, a zgodzicie się, że Francya zbliża się bardzo do uczuć Anglii, względem osad hiszpańskich w Ameryce. Z tymi, którzy uporczywie utrzymują: nie powinniśmy wierzyć ani słowu oświadczeń Francyi! nie powinniśmy nigdy ufać Francyi. Z takimi niepodobna rozumować. Co do mnie, opieram moje przekonanie o szczerości chęci Francyi, na oświadczeniu pęta francuzkiego, którego osobiście tak znam, iż jestem przekonany, że rozkazy żadnego rządu na ziemi, nie mogłyby wymóżyć na nim oświadczenia rzeczy, o któreby on nie był przekonany, że jest prawdziwą. (Słuchajcie! Słuchajcie!)

Listy pisane z Lisbony przez anglików tam będących, wzmiankują o okropnem zabójstwie margrabiego Luli, jednego z szambelanów królewskich. Wypadek ten sprawił wielkie zasmucenie. Zdaje się, że Król udał się był do Salvatierra dla przepędzenia tam karnawału z Xiężniczkami, swojemi córkami. Ciało margrabiego znaleziono rozcią-

gnięte na ziemi, na otwartem powietrzu w jednej części pałacu, która była przedtym podpalana, a której nie reparowano. Margrabia ubrany był w swoim mundurze, ze wszystkimi znakami honorowemi. Miał na głowie dwa mocne uderzenia i przetrnięta była z dołu do wierzchu instrumentem ostrym, który był wprowadzony przez usta, ta ostatnia okoliczność dawała do zrozumienia, że margrabia był wywrócony, kiedy pocisk otrzymał. Znalaziono go w tém miejscu 1go marca rano; a że w nocy wielki deszcz padał, i że odzień jego było suche, domyślano się więc, że był przeniesiony na to miejsce nieuczczane, po spełnieniu występku. Wiadomość o tym wypadku uczyniła bardzo wielkie wrażenie w *Salvatierra* i *Lisbonie*. Król nie mógł się odważyć dłużej zostać w *Salvatierra*, i d. 4 przybył do *Lisbony*. Przed swym odjazdem kazał zawołać syna margrabiego *Luli*, któremu oświadczył boleśną, jaką mu sprawił ten smutny wypadek; potem dał mu wszystkie dostojęstwa jego oycy i przyrzekł zawsze dawać swoją opiekę.

Dwór udał się z *Lisbony* do *Mafra*, dla spędzenia tam, podług zwyczaju, pierwszych dni postu. Margrabia *Luli* był szwagrem margrabiego *Mariałvy*. Służył on we Francyi w legionie portugalskim, pułkownikiem w drugim regimencie strzelców konnych.

H I S Z P A N I A. (Gaz. Oester. Bęgb.)

Monitor w numerze z d. 26 marca, który otrzymaliśmy (w Wiedniu) nadzwyczajną drogą, zawiera, co następuje: „Otrzymałszy wiadomość z *Madrytu* pod d. 16; Król Jmé wydał, w teraźniejszych okolicznościach, bardzo ważny rozkaz, do ministeryum wojny. Rozstrzyga on los wszystkich wojskowych, którzy należeli do wojska konstytucyjnego, czy dobrowolnie je opuścili, czyli zabrani zostali w niewolę, czyli też są objęci w kapitulacyach. Jest to prawdziwa amnestya wojskowa. To prawo nie tylko jest jeneralnem przebaczeniem, za czasy przeszłe, z ni-którymi zastrzeżeniami, np. ani w *Madrycie*, ani w królewskich zamkach nie mieszkać; czyni oraz nadzieję wszystkim owym wojskowym, iż będą mogli powrócić do służby; tymczasem przeznacza żołd, który od rządu pobierać będą, mianowicie: od kapitana w górę, połowę, a dla niższych stopni dwie trzecie części. Ta amnestya wojskowa została przygotowana w największej cichości w radzie ministrów; ta robota więcej od miesiąca zajmowała radę wojenną, złożoną ze starych wojskowych, którzy rzecz rozważali bez namietności i ducha stronnictwa, i przekonali się, że tak znaczney liczby ludzi nie należy do rozpacz przy prowadzać. Obiecywać należy, że po tém przebaczeniu wojskowem, nastąpi wkrótce i cywilne; a tak nakoniec spełnią się życzenia Króla i Xięcia naczelnie dowodzącego, dla pomysłności i spokojności Hiszpanii.

Madryt dnia 16 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król Jmé polecił Xięciu *Infantado*, aby mu podał listę członków komisji, mającej rozstrzygnąć względem oczyszczenia, z powodu postępowania w czasie rewolucyi. Wszyscy są z tego kontencji: bo się spodziewają, iż rzeczona komisya, okaże się bezstronną w swoich czynnościach.

Prezes rady kastyljskiej rozesał okólnik do wyższych władz prowincjonalnych, dziękując im z polecenia Monarchy, za wynurzone w adresach życzenia, i razem czyniąc uwagę, iż zbyt czyny ich zapal może być często szkodliwy dobrem zamiarom Króla; z tej przyczyny nie mogą być nadal drukowane takie adressa, któreby wzniecały namietności.

Dnia 18. Panuje tu zupełna spokojność, i codziennie bardziey wzmaga się powszechnie zaufanie.

Wyjazd dworu do *Aranjuez* został odłożony, a może nawet wcale nie nastąpi. Zdaje się jednak, iż półk szwajcarów wywdzie do *Aranjuez*,

gdzie inny półk liniowy przybędzie na jego miejsce do tutejszey stolicy.

Dnia 15. po południu przywiodzono tu 15 rozbójników, których oddano pod sąd wojenny.

Dnia 20. Słychać, iż zamiast oczekiwanej amnestyi, ma być ogłoszonym prawo, stanowiące sąd na sprawców powstania na wyspie *Leon*, przez co buntownicy, należący do późniejszey rewolucyi, zostaną wyłączeni, lubo to nie jest wyraźnie oznaczonym.

Wydano tu rozkaz, aby wszystkie publiczne więzienia były przyrzane.

Dnia 21. Minister skarbu choruje niebezpiecznie. Słychać, iż następcą jego ma być margrabia *Almenara*, który ma względy u Monarchy.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 30 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Miasto *Tuluza* chce wystawić pomnik Xięciu *Angouleme* i jego wojsku. Będzie to pamiątki podobny do znajdującego się w *Paryżu* na placu *Vendome*, lecz bez płakorzeźby, a tylko ze słownemi napisami. Na czterech rogach postumentu będą fontanny.

Posagi i pomniki, mające zdobić most *Ludwika XVI* w tutejszey stolicy, są już prawie zupełnie ukończone.

Okręty, które prosto z *Alexandryi* zawinęły do portów francuzkich, nie przywoziły żadnego doniesienia, o tém, iż basza *Egiptu* ogłosił się niepodległym, co zatem wielkiey podpada wątpliwosci.

O b r a d y I z b.

I z b a D e p u t o w a n y c h.

Dnia 29 m. odbyło się dalsze rozpoznawanie pełnomocnictw deputowanych. W ciągu obrad izba parów przystąpiła uwiadomienie, iż sekretarzami swemi obrata barona *Laroche Foucauld*, Xięcia *Cadore* i *Uzes*, oraz *P. Latour Moubourg*, a tym sposobem jest ostatecznie urządzona. *P. Benjamin Constant* nie znajdował się na tej sesyi.

Dnia 31. Pan *Champollion* miał zaszczyt podać Królowi Jmci swoje dzieło: *Rysy tematu hierogifow dawnych Egiptyan*.

Odczytano tu przez telegraf wiadomość z *Brestu*, iż okręt *Eylau*, bryg *la Curieuse* i galota *Irys*, wypłynęły zamtąd do *Martyniki*. Dowódcą okrętu *Eylau*, kontradmirał *Jurien*, obemył dowództwo eskadry przy *Antyllach*, po kontradmirał Baronie *Meynard*, który na fregacie *Flora* wrócił do *Brestu*.

Dnia 1 kwietnia. Jeden z tutejszych liberalnych dzienników twierdził, iż to się sprzeciwia konstytucyi, że izba deputowanych rozstrzygnie nie zapitania o uznaniu Pana *Benjamin Constant* za członka swego odłożyła póty, póki się wewnętrznie sama nie urządzi. Tutejszy Monitor umieścił w tej mierze następujący artykuł: „Na prośbę Pana *Benjamin Constant*, odpowiadamy na twierdzenie pewnego Dziennika, względem postarowania izby o wstrzymaniu uznania jego. Odwołano się do wielu praw, i wiele dowodów przytoczono. Musiała więc izba chcieć poznać dokładnie stan rzeczy przed wyrokowaniem. Postąpiła sprawiedliwie i rozsądnie. Twierdzenie, iż naysprawniej zajmą się powinną sprawą z dniem wszystkich pełnomocnictw, nie jest zupełnie gruntowne. Jeśli bowiem są między niemi takie, które dłuższego roztrząszenia wymagają, czyż dla tego ma izba wstrzymać urządzenie swoje lub z pośpiechem wyrokować? Po więc, z czego ów Dziennik zdaje się chcieć czynić wyrzut, jest rzeczycie rozsądnem i sprawiedliwem postępowaniem. Stosując się do życzenia Pana *Benjamin Constant*, to jeszcze dodajemy, iż szacunek jego dla zgromadzenia, którego ma zaszczyt być powołanym na członka, wkłada na niego obowiązek zachowania zupełnego milczenia o tém, co się tyce osoby jego.”

Pomnik wystawiony Xięciu *d'Enghien* w *Vincennes*, ma następujący napis w języku łacińskim: *Tu leżą kości Ludwika Antoniego Henry*

ka Bourbon Condé Księcia d'Enghien, który w czasie, kiedy prawy Król wygnany, żył za granicą, bawiąc gościnnie z tamtej strony Renu, przez nastających od tyraństwa ludzi, wbrew prawu narodów, skrycie porwany, w obrębie wałów tego zamku, został zbrodniczo osądzony i zabity, w nocy dnia 21 marca 1804 roku

23 bankierów i kupców paryzkich połączyło się z bankierem Guehard dla dania pożyczki rządowi hiszpańskiemu, i pożyczkę tę między siebie rozdzielili. W skutku czego obligi na takową pożyczkę podniosły się onegdaj z 60 do 70 za sto.

O b r a d y I z b.

I z b a P a r ó w.

Na sessyi dnia 1 kwietnia, biskup hermopolitański, napisawszy adres podziękowania Królowi Jmci za mowę mianą z tronu, zdał sam w tej mierze sprawę imieniem komisyyi. Odesłano zaraz ten adres pod roztrząszenie bióra, a potem przyjęto go większością 145 kresek przeciwko 3. Przystąpiła dalej izba do wybrania losem 20 parów, którzy z członkami bióra izby parów i wielkim referendarzem, mają podać adres Królowi Jmci. Niewiadomo, kiedy się odprawi następną sessyą.

I z b a D e p u t o w a n y c h.

Dnia 29 marca obrano 5 kandydatów na urząd prezesa izby. Było 267 obecnych członków, lecz z początku 4 tylko deputowanych miało większość kresek, to jest: Pan Ravez 243, Pan Chilhaud de la Rigaudie 192, Xiążę Montmorency 165 i Pan Cardonnel 162 kresek. Trzeba więc było przystąpić do powtórnego głosowania i Pan Olivier został obrany 5tym kandydatem. Pan Benjamin Constant, który na początku sessyi nie był obecny, pokazał się w czasie kreskowania, lecz wyszedł prędko i nie należał do głosowania, lubo nazwisko jego umieszczone na liście członków przeczytano.

Dnia 30 marca tymczasowy prezes Pan Chilhaud de la Rigaudie doniósł, iż Król Jmci laskawie przyjął bióro izby, które miało szczęście podania mu 5 kandydatów do wyboru prezesa. W końcu sessyi obrano 4 wice-prezesów izby, to jest: P. na Martignac, Hrabiego Vaublanc, Pana Bouville i Hrabiego Labourdonnaye. Jeden tylko Pan Mechin z lewej strony dał kreskę. Pan Benjamin Constant pokazał się na krótką chwilę. Przystąpiono potem do wyboru 4 sekretarzy izby. Pan Syriens de Mayrinhaac miał najwięcej kresek, i został ogłoszony pierwszym sekretarzem. Innych 3 sekretarzy obrano na następującej sessyi dnia 31 marca, poczem Pan Chilhaud de la Rigaudie przeczytał postanowienie królewskie, którym Monarcha na tegoroczne posiedzenie z 5ciu podanych kandydatów obrał znowu Pana Ravez prezesem izby deputowanych. Po wybraniu członków komisyyi do ułożenia adresu odpowiedniego na mowę Królewską, tudzież członków komisyyi petycyjney i wewnętrzney rachunkowości, udali się deputowani do sali publicznych obrad, i przystąpili do wyboru 5ciu kandydatów na urząd kwestora. Prezes przeczytał ósmy artykuł postanowienia królewskiego z d. 4 czerwca 1814 w tém brzmieniu: „Dozor nad pałacem izby deputowanych, nad archiwum jej, nad jej posłańcami i oddzielnymi, porucza się dwóm członkom izby, zwanym kwestorami, których z podanej przez izbę listy 5 kandydatów wybieramy.” Obecnych członków było 286; najwięcej kresek mieli PP. Garnier du Fougerais, Dubruil, Lapasture, Barthe Labastide i Hugos de Varennes; zostali więc ogłoszeni kandydatami na kwestorów. Skończyły się obrady o godzinie 5tej, poczem komisyya do ułożenia adresu pracowała wspólnie z prezesem izby. Nie oznaczono dnia następnego sessyi.

P a r y ż d n i a 31 m a r c a.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Zawczora Król Jmci pracował z Hrabią Corbière, ministrem stosunków wewnętrznych.

Król Jmci po przyjęciu bióra izby deputowanych i mianowaniu prezydentem P. Ravez, przyjmował ciało dyplomatyczne.

Dnia 25 b. m. wyszły z Brest pod żagle okręt liniowy Jean-Bart i korweta la Pomone, dla połączenia się z dywizją, krążącą na wodach brezylijskich.

Wczora, przybył tu poseł Zjednoczonych Stanów przy tutejszym dworze P. Brown.

Podług listu pewnego francuzkiego sztabowego oficera, pod datą d. 15 z Madrytu, d. 9 z. m. podpisany został między Hiszpanią a Francją traktat zajęcia. Francuzkie woyska mają pozostać do 1go lipca na półwyspie, a wysokie mocarstwa lądowe zachowują sobie wtedy spólnie rozstrzygnąć: czy pobyt wojsk francuzkich ma dłużej trwać lub nie?

Utworzyło się tu towarzystwo nauk moralnych, które za główny sobie przedmiot obrało, doskonalić i wspierać nauki filozoficzne, polityczne, historyczne i literaturę.

Gazeta Oesterreich. Beob. umiesciła następującą listę deputowanych ostatniej izby (posiedzenia 1823), którzy przy zupełnem jej odnowieniu nie zostali obranymi. takimi są: Albert, d'Alzon, André d'Aubieres, d'Angosse, d'Anthouard, d'Argenson, Audry de Puyraveau, Apetit-Durand, Babey, Bechade, de Berset, Beslay, Beugnot, Bignon, Billardet, de Bondy, Bourcier, Brackenhoffer, Bujaut, Buquet, Busset, Cabanon, Calmon, Caquet, de Cassaignoles, Caumartin, de Causans, Cesbron-Laval, de Chaballier, de Champy, de Chauvelin, Clement, Clerc de Lasalle, de Cordoue, Courvoisier, Danse-Renault, Dassier, Delaborde (Alex), Delacroix Frainville, Delaitre, Delalot, Delaroche, Delbreil, d'Escorbiac Delauney, Delessert (Ben), Delfin, Destutt de Tracy, Doublat, Ducheyron-Dupavillon, Dupont (de l'Eure), Duvergier de Hauranne, Eschasseriaux, Etienne, Fabre, Fabry-Falatieu, Florent-Saglio, Fontaine, Fournier-de-Saint-Lary, Fradin, Français (de Nantes), Froc de la Brulaye, Froment, Galmiche, Ganilh, Gaspard-Got, Gauchet, Genebrias, Gouttepagnon, Genuyt, Gerard, Gevaudan, Gilbert des Voissins, Gilet-Valbreuze, Grandjean, Guittard, Harle d'Hautefeuille, d'Herlincourt, Hernoux, Humblot-Conté, Jobert (Lucas), Jobez, de Jouvencel, Keratry, Ladreyt de la Charriere, Labbey de Pompierès, Margrabia de la Fayette, Hrabia de la Fayette (Jerzy), Lafitte, Lallart, de Lameth, Laruelle, la Rochefoucauld, Laisné-du-Villeveque, Margrabia de Latourt-Dupint, Lecarlier, Lefevre-Gineau, Lemarchand de Gomicourt, Lepêcheux, de Limayrac, Louis, de Maisons, Manuel, Maynaud-Lavaux, Morgan de Belloy, Moyzen, Nourrisson, Olivier (de la Drôme), Paillard du Cléré, Pavée de Vandoeuvre, Perceval, Perier (Alexander), Pilastre, de la Pommeraye, Pougeard-du-Limbert, Pourrat, Prunelle, Pretavoine, Bideault, de Puyvallée, de Preseau, Ramolino, Raulin, Rodieres, Robert, A. de Saint-Aignan, L. de St. A grant, de St. Aulaire, Salleron, Saulnier, Sappey, Sebastiani, Soubrebost, Tarayre, Ternaux, Tesseyre (Camilla), Toupot de Bévaux Tripiet, Veyland, Vernier, de la Ville-au-Comte, Villemain, Velche. PP. Bethizy, de Bonald, Chabrol de Crouzol, Laine, Marcellus, Villefranche, Hrabia Vogué, którzy również w izbie 1825 zasiadali, zostali wyniesieni do godności parów Francyi. PP. Chabrol de Tournouel, Chalvet de Rochemontaix, Heroult de Hottot, Lamhrechts i Savoye-Rollin, w przeciagu posiedzeń (1823 i 1824) umarli.

W Ł O C H Y.

Od granic włoskich dnia 16 marca.
(z Gazety Warszawskiej.)

Hrabia Löwenhielm, nowy poseł szwedzki przy Porcie ottomańskiej, udając się na przeznaczone miejsce, w przejeździe przez Włochy, zabawi czas niejaki w Bononii, dla objęcia w posiadłość pewnej majątności, którą zmarły Xiążę Leuchtenberski (Eugeniusz Beauharnois) zostawił córce swojej, terażniejszej małżonce Królewicza, następcy tronu szwedzkiego.

(1)

W nocy z d. 3 na 4 b. m. powstała okropna burza w mieście *Ankonie* i tamecznym porcie. Okręt jõeski ze zbożem został rozbity. Cegły, dachówki, kamienie, zewsząd spadały; jedna z najmocniejszych bram morskich zawaliła się; szczególnie, iż innych okrętów w porcie nie było. Mieszkańcy bardzo się zdumiewali, gdy nazajutrz zawięły tam 4 statki, na których będący ludźmi, nie wcale o tej burzy nie wiedzieli, zkąd wnosić wypada, iż się nie daley, jak na 20 mil rozciągała.

W okolicach *Rzymu* odkopano grób, który, jak się zdaje, pochodzi jeszcze z czasu, kiedy ciała nie palono i popiołów nie chowano. Grób ten jest ozdobiony malowaniami, które jeszcze są dosyć wyraźne.

Dnia 20. Oycie ś. nabiera coraz więcej siły. Pracuie co dzień 6 godzin, i miewa częste obrady z ministrami swemi. Polepsza się także stan zdrowia kardynała *Severoli* i jeneralnego podskarbięgo.

Dnia 25. *Dnia 22* zawiął do *Liwny* bryg wojenny angielski, który w 8 dniach odbył żeglugę z *Algieru*. Algierczykowie nie chcą słuchać o żadnym układzie i kroki nieprzyjacielskie ciągle trwają. Od czasu ostatniego strzelania do *Algieru*, szanice tameczne znacznie powiększono, 5 fregat lub kutrów angielskich trzyma *Algier* w zamknięciu, a dwa inne zamykają *Bona*. Niemasz tam więcej statków wojennych.

Rodzina byłęgo Cesarza meksykańskiego *Iturbide* popłynęła d. 20 marca z *Liwny* do *Anglii*. Posel francuzki we *Florencyi* odmówił jey paszportu przez *Francyę*.

TUR Y C A.

Od granic tureckich dnia 20 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Listy z *Grecyi* donoszą, iż ciało prawodawcze powziąwszy wiadomość o błędach władzy wykonawczej, zebrało się w *Granids*, i kilku członków tej władzy oddaliło. Wszystkie prawie prowincye *Peloponezu* nadeszły potem poddanie się swoje ciało prawodawczemu, i tym sposobem przywrócono dobre porozumienie między władzami greckimi. Z powodu utyskiwania wysp *Archipelagu* na zbyt wielkie wydatki, ciało prawodawcze mianowało 6 Eforów, aby czuwali nad interessami skarbowemi tych wysp, które teraz ofiarują się przysłać półtora miliona piastrow do skarbu greckiego.

Pośrednictwo *Lorda Byrona* miało się szczególnie przyłożyć do polepszenia stosunków między dowódcami w *Peloponezie*. *Teodor Kolokotroni*, ten dawny naczelnik bandy na górze *Olenos*, widząc się opuszczonym od swoich żołnierzy, a nawet synowca swęgo *Nicetas*, przewanego turkożercą, wyszedł z *Nauplia*; i ważna ta twierdza ma dziś *Idryjotów*, *Spezzyotów* i *Moreyzyków* na osadzie. *Cytadelle Koryntu* opatrzone we wszystkie potrzeby. *Kolokotroni* bawi w *Tripolizzie*, gdzie pewny jeneral francuzki został mianowany dyrektorem fabryk prochu i saletry. Fabryki te są szczególnie w *Trypolizzie*, i nad brzegiem rzeki *Eutorpii*, gdzie wiele młynów postawiono. W *Trypolizie*, *Mistra*, *Caritene*, i *Phanari*, utworzono szkoły *Lankasterskie*, które wielkie postępy czynią. Donoszą z *Epiru* iż dowódcy *Grecy* *Makrys*, *Zonges*, *Cleritos*, *Tzavellos*, *Stournaris* i *Stykos* zdobyli *Arta*. Słychać, iż *Mustafa* basza *Skodryjski* powstał przeciwko *Sultanowi* *Tureckiemu*, a w *Montenegro* mają się okazywać nadzwyczajne poruszenia. Według wiadomości z *Idryi*, *Mechmet Ali*, basza *Egiptu*, cofnął wojsko swoje z twierdz wyspy *Krety*.

Dnia 21. Listy z *Pera* dają następujące objaśnienie ostatnich wypadków w *Stambule*: „*Mniemanie* *Dywanu* o przychylności gabinetu angielskiego dla *greków*, było powodem do żwawych rozpraw z *Lordem Strangford*. Ostatnie rozprawy tego *Lorda* z wielkim *wezyrem*, tyczyły się utworzonego w *Missolunghi* korpusu poddowództwem *Lorda Byrona*, dostarczenia *Grekom* broni i potrzeb wojennych z *Malty* i wysp jõeskich, a

nawet z *Anglii*, tudzież pożyczki w *Londynie* dla *greków*, i innych świeżych wypadków. Nie przestano jeszcze i na tém. Wzbudzona raz nieufność *Dywanu* znalazła także inne przedmioty, o których dawniey nie wzmiankowano, jako to: zamysł gabinetu angielskiego otrzymania zwierzchnictwa w *Morei* i przyległych wyspach; częste przybywanie sztabowych oficerów i inżynierów angielskich do *Peloponezu*, którzy objeżdżają, i robią plany najważniejszych stanowisk wojskowych i morskich; utrzymywanie znaczney eskadry przy *Malcie* i wyspach jõeskich; układy kapitana angielskiego *Hamilton* z dowódcami *Greków*, których *Turcy* za buntowników uważają i t. d.

W *Belgradzie* nie odebrano listów z *Seres* i *Saloniki*, dochodzących od dnia 20 do 25 lutęgo, które zwykle *tatar* przywozi: albowiem *basza Sofii* miał go ze wszystkiemi listami i pieniędzmi przytrzymać i posłać do *Stambułu*. Odebrano mu znaczne summy i oddano *Abboulubut* baszy.

Listy z *Bitoglii* donoszą, iż biskup tameczny z rozkazu *W. Sultana* został wywieziony do *Stambułu*. W znaczney części *Albanii*, pospólstwo przymusiło do wyjazdu wszystkich urzędników tureckich, a nowych obrało. *Albańczykowie* po większey części łączą się z *grekami*, do czego (jak się zdaje) naybardziej przyłożyli się *ajenci angielscy*.

Listy ze *Stambułu* pod d. 6 i 10 b. m. donoszą znowu o powstaniu baszy *Egiptu*.

Stambuł dnia 25 lutęgo.

(z teyże gazety.)

Sądzą, iż *Reis Effendi* wkrótce wyzdrowieje, większą atoli wzbudza obawę choroba *W. Wezyra*, którą lekarze mienią byđ niebezpieczną. *W. Sultana* odwiedził go przed 8 dniami i długo u niego bawił. Flota ze 100 żagłów z lądowem wojskiem oczekiwana jest z *Egiptu*; ma już byđ w porcie *alexandryjskim* w gotowości do wypłynienia. Sądzą, iż *basza egiptski*, do którego *Sultana* przed niejakim czasem własnoręczny list posłał, da jednemu ze swoich synów nad temi wojskami dowództwo.

(z *Kur. Warsz.*) Niektóre listy ze *Stambułu* donoszą, że *Sultana* uwiadomiony o przedsięwzięciu baszy *Egiptu*, ogłoszenia się niepoatęgłym, wysłał do *Alexandryi* pełnomocnika z rozkazem, aby starał się przywieść do *Stambułu* głowę baszy, a chociaż nie ręczą za pewność tej wieści, to jednak niezawodną jest rzeczą, iż już dawniey, pokilkakroć usiłowano odjąć życie temu baszy.

Basza Egiptu zakupił nie dawno kilkanaście okrętów europejskich, a między temi bryg amerykański, za 27,000 hiszpańskich piastrow.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Drugi wieczor muzykalny, dany przez *Panię Szymanowską* w *Paryżu*, nie mniej był świetnym jak pierwszy. *Dzienniki Paryzkie* napelnione są pochwałami talentu tej artystki. *Fortepian*, mówią one, ten instrument z natury swey niewdzięczny, nie jest takim dla *Pani Szymanowskiej*. Ję lekkie palce wydobywają z niego słodkie i melodyjne akordy. Ję metoda jest czysta, gra naturalna; nie ubiega się ona o to, aby omamić trudności, lecz porywa, zachwyca, a do wielkiej dobitności łączy wyraz, który nadaje duszę i życie wszystkim częściom muzyki, które wykonywane. *Naylepszym* zaś dowodem szacunku, jaki *naypierwsi* *paryzcy artyści* powzięli dla talentu *Pani Szymanowskiej*, jest skwapliwość, z jaką się ubiegała w udzielaniu jey pomocy. Dwa razy sławny *Ballot* (pisze jeden z tychże *Dzienników*) położył dźwięk harmoniczny swych skrzypców z *fortepianem* *Pani Szymanowskiej*, a zapewne byłby nastąpił rozwód, gdyby nasz *Orfeusz* w piękney i przyjemney *Polce* nie był znalazł godney siebie *Muzy*. — *Pani Szymanowska* przed wyjazdem swym do *Londynu* miała wydać jeszcze wielki koncert w sali konserwatorium muzycznego.

DODATEK

Wilno dnia 11 Kwietnia r. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Gazety Warszawskiej.)

Pod koniec przeszłego roku, w pewnym mieście niemieckim, jeden z tamecznych obywateli, znany powszechnie jako człowiek uczciwy, został razem tyłą obarczony nieszczęściami, iż ustał jego handel, zatradowano mu wszystkie sprzęty, a gdy i to niewystarczało na opłacenie należności, zagrożono mu więzieniem. Napróżno udawał się do dawnych przyjaciół i znajomych: zwykle w nieszczęściu przyjaźń ustaje. Gdy już utracił wszelki sposób ratowania się, wchodzi do niego jakiś człowiek. „Cóż to, rzecze, nie poznajesz pan Marcina, swego dawnego sługi! przecież służyłem u pana przez lat 8; prawda, że już niewidzieliśmy się od lat 14, ależ dawnego sługę należałoby przypomnieć. Lecz porzućmy wymówki. Dowiedziałem się o nieszczęściu pana, i oto przychodzę z 800 talarami, pożyczam je panu na potrzebny mu zasiłek i poprawę interesów. Służąc u pana, nauczyłem się być poczciwym człowiekiem. Bóg mi pobłogosławił; ożeniłem się; mam dobre gospodarstwo; mieszkam ztąd o mil 12; zawszem przemyśliwał, jakim sposobem mógłbym się panu wywdzięczyć; otoż jest pora: utraciłeś przyjaciół, ale masz wdzięcznego sługę. Bogu was polecam.“ To rzekłszy, nieczekając na odpowiedź, oddalił się spiesźnie.

Podług ogłoszonej listy kościołów i księży katolickich, znajduje się w Londynie i obwodzie miasta, 72 kaplic, z których 18 jest w samym mieście, i 75 księży. W całej Anglii znajduje się 23 kollegiów katolickich, licząc w to dwa kollegia, utrzymywane przez duchowieństwo szkockie, to jest: benedyktynów w Douai i dominikanów w Bornheim.

Zmarły w Londynie niedawno lekarz nadworny królewski, Pan Baillie, miał z wizyt po mieście przeszło 15,000 funtów ster. rocznego dochodu. Dzienniki angielskie czynią uwagę, iż pisząc recepty, nigdy nie zapominał dawać kropki nad każdą bowiem kropkę liczył blisko po funcie ster.

(z Kur. War.) Przed towarzystwem królewskim kunsztów w Paryżu, szewc nazwiskiem Montange, z miasta Mons, złożył dowód, że trzewiki bez szwu zrobić potrafi.

W Londynie utworzyło się towarzystwo krawieckie, pod tytułem towarzystwa Minerwy, mające za główny przedmiot, tylko według najnowszych wzorów francuzkich suknie robić, i z tego powodu wystanych będzie kilku krawców do Paryża, aby od tamecznego zgromadzenia krawieckiego zasięgnąć rady względem mody, i ciągłą utrzymywać korespondencją; wkrótce toż towarzystwo odbędzie posiedzenie, na którym czytana będzie uczona dysertacya o różnicy między pantalonami Maurów a Węgierskimi.

Podług listów ze Włoch burza w Ankonie z d. 3 na 4 z. m. w nocy była tak mocna, że nie tylko w Porcie zgruchotała wiele okrętów natadowanych towarami, ale nawet bałwany morskie były wyżey nad mur tamecznej tamy portowej i nad baterye, powywracały armaty 54 funtowe.

D. 15 marca w Langenwi, w kantonie Bern w Szwajcaryi, pracowało kilku cieśli, około naprawy tamecznego młynu prochowego; gdy jeden z nich uderzył toporem, wypadła skra na pył prochu i natychmiast w mgnieniu oka cały dach

młynu z przeraźliwym hukiem wyleciał na powietrze; z pracujących rzemieślników jeden tylko będąc mocno uszkodzony prochem, w kilka dni umarł, inni zaś mogą być wyleczonemi. W roku 1728 tenże młyn wysadzony był na powietrze i szczególnem zdarzeniem utracił tam życie cieśla, tegoż nazwiska i w tym samym wieku, jak ten, który teraz umarł.

Wielką wygodę mieć będzie piesza publiczność w Warszawie. Zaczęto już robić tak zwane chodniki (trotuary) od rogu ulicy trębackiej wciąż Krakowskiego przedmieścia ku Saskiemu pałacowi. Są robione z krajowego w szerokie tafty pilowanego kamienia, będącego z gatunku granitu, a sprowadzonego z Przdokowa znad Pilicy.

W zbiorze technologicznym Arcy Xięcia następcy tronu austryackiego, znajduje się 18,000 sztuk wzorowych, między którymi jest blisko 1400 tkanin bawełnianych, 1600 robot pasamanicznych. 1100 materyi iedwabnych, przeszło 700 towarów żelaznych i stalowych, przeszło 450 robot garnarskich i przeszło 800 sztuk wyrobów szklanych. Każdy gatunek zaczyna się od surowego materiału, a kończy na zupełnem wyrobieniu, okazując cały tok roboty. Zbiór ten wystawia oraz próby wszystkich gatunków towarów, ze wszystkimi oznakami ich dobroci i wad, a tym sposobem od razu pokazuje stan przemysłu w rozległych krajach monarchii austryackiej. Wszystkie nowe wynalazki i poprawy w każdym rodzaju rękodzieł, powiększają się corok w tym gabinecie. Oprócz tego we czterech pakach jest technologiczny zbiór wszystkich gatunków broni wojska austryackiego. Działa wielkiego i małego kalibru, ładunki, wszystkie gatunki wozów, pontony, okręty, narzędzia inżynierskie i pionierskie i t. d. są naddokładnie wyrobione w zmniejszonej od 1/3 aż do 1/5 proporcji.

Ostatni jarmark w Frankforcie nad Odrą był dosyć dobry. Sprawdzono więcej towarów, niż przeszłego roku, i więcej ich także przedano, a nawet drożey placono, niż podczas jarmarku na ś. Marcin. Ordynaryyną wełnę polską kupowano centnar po 12 do 15 talarów.

Długi krajowe królestwa wirttembergskiego wynoszą 24 milionów 152,035 zł. ryńskich i 34 kraycarów.

Pewny miłośnik strzelania wyrachował, iż w ostatnich 5ciu latach, to jest, od roku 1819 do 1824, w kantonach szwajcarskich było 87 ćwiczeń w strzelaniu do celu, a rozdane nagrody wynosiły 255,351 franków.

W czasie uwięzienia straconego Riego więźniem także będącego przy nim angiłka nazwiskiem Mathews, który od rządu byłych stanów dostał patent na olicera wojska konstytucyynego hiszpańskiego. Odtąd nic o nim nie słyszano; teraz dopiero dowiedziano się, że od 4 miesięcy siedzi w więzieniu. Słychać, iż dokładną w tey mierze wiadomość podano ministrowi Canning.

Kwakrowie w Anglii zebrali dla Greków składkę wynoszącą 7100 funtów sterlingów (284,000 zł. polskich.)

Pan Grawenweest, członek królewskiego instytutu w Amsterdamie, wydał pieśń w języku holenderskim pod napisem: Marek Bozzaris, o-brońca wolności greckiej.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora: Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Komitet budowniczy na erekcją Pałacu CESARSKIEGO w Wilnie ustanowiony, potrzebuje dostawkę drzewa budowlowego, sosnowego, i dębowego, tymczasowie na jedno skrzydło Pałacu terazniejszym latem stawić się mającego, podług poniższego opisanja i wymiaru:

	Każda pojedyncza sztuka zgodna być powinna z poniższą miarą.	Grubość		Długość		Ilość sztuk pojedynczych z opisana miarą.
		Wierszki	Szerokość Wierszki	Wierszki	Arszyny	
Najprzód: Belek	8	8	22	6	15	
2. Belek	8	8	5	4	30	
3. Belek na stolowanie	8	7	13	8	17	
4. Belek na stolowanie	8	7	12	8	34	
5. Belek na stolowanie	8	7	6	—	7	
6. Na utwierdzenie belek wymiarów teraz opisanych potrzebne są						
Brusy z których dwie sztuki powinny mieć	8	8	13	8	5	
Drugie dwie	8	8	15	8		
Jedna zaś	8	8	8	8		
7. Krokwie i podkrokwie	4 ¹ / ₂	4	12	—	64	
8. Krokwie inne	4 ¹ / ₂	4	10	8	36	
9. Dachowe murłaty	3	3	—	—	—	
które przy najmniejszej ile być może liczbie sztuk, mają						
mieć długości 850 arszynow						
10. Drugie krokwie cienkie	2	2	15	—	72	
11. Wilczek	4	6	—	—	—	
którego długość przy najmniejszej ile być może liczbie						
sztuk wynosić powinna 90 arszynow						
12. Słoyce drzewa dębowego	4 ¹ / ₂	4	4	8	15	
13. Poprzeczniki	4 ¹ / ₂	4	8	8	19	
14. Miecze	4	4	4	—	32	
15. Drugie miecze	4	4	2	—	36	
16. Podporki	2	6	3	—	66	
17. Podporki dalsze	2	6	1	15	70	
18. Rynny lub krokwie rogowiki z których jedna ma mieć	6	6	19	—	2	
{ druga	6	6	15	8		
19. Murłaty	4	4	—	—	—	
których długość, przy najmniejszej ile być może liczbie						
sztuk ma wynosić 280 arszynow						
20. Na wiązanie skrzynekowe sufitu nad salą drzewa	2	3	—	—	—	
które przy najmniejszej ile być może ilości sztuk ma mieć						
długości 1212 arszynow						
21. Lisztwy	1 ¹ / ₂	1 ¹ / ₂	—	—	—	
te przy najmniejszej ile być może ilości sztuk, ma mieć						
długości 620 arszynow.						
22. Legary pod podłogę	4	4	8	—	90	
23. Legary	4	4	12	—	30	
24. Legary	4	4	5	4	50	
25. Legary	4	4	22	6	36	
26. Legary	4	4	15	8	17	
27. Płaszczaki, brusy olchowe lub sosnowe, do połączenia wzdłuż i						
w poprzek {jedne	4	6	3	—	271	
{drugie	4	6	6	—	136	
mogą jedne i drugie znacznie być dłuższe a wtedy od sążnia						
zapłacone będą, krótsze zaś przyjęte nie zostaną.						
28. Tarcice na stolowanie, na podłogi, i na dach pod blachę	5 ¹ / ₄	8	9	—	—	

W ogólności rachując tarcice na kopy, składające się ze sztuk pojedynczych 60. grubych szerokich i długich, wedle powyższego wymiaru, potrzeba kop 18. Jeśliby zaś u kogo były tarcice gotowe, ze wszęch miar dobre, lecz nieco węższe lub odmiennę długości, tedy i te przyjęte będą w przyzwoitey podług tego liczbie.

Drzewo powyżey nazwiskami wyszczególnione, powinno być zadosyc czyniące następującym warunkom.

1od Miarę opisaną dokładnie trzymać powinno.

2re Wszystkie drzewo, prócz belek i legarów pod podłogę, ma być drzewem tartakowym to jest pilowane ze sztuk grubych.

5e Wszystkie bez obzoi, czyli doskonale graniaste, bez bielma, zdrowe, bez nadpsutego rdzenia, proste, nie wichrowate, nie sekowate, suche, smoliste, slowem naylepszych wlasnosci.

Zyczaczy wiec przyjac dostawke drzewa podlug opisanej miary i warunkow ma sie zglosic do Komitetu budowniczego, ktorego posiedzenia swe w po biskupim palacu odbywa.

Datt w Wilnie 1824 mca marca 19 dnia.

Prezydent Jan Marcinkiewicz Zaba.

Zgodno z postanowieniem swiadczę Jan Kanty Krusiński Sekretarz.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowladnacego Caila Rossya. etc. etc. etc.

Urodzonym Xięciu Xaweremu Druckiemu Lubeckiemu tajnemu Radcy Imperyi Rossyjskiej Ministrowi Skarbu Królestwa Polskiego róznych Orderow Kawalerowi, Woyciechowi Puslowskiemu Rzeczywistemu Radcy Stanu Kawalerowi Orderu Swiętej Anny pierwszej klasy, Ferdynandowi Barzymowskiemu Podkomorzemu ptu. Slonimskiego w stopniu Antoniego Szkidzińskiego postawionemu, i temuż samemu Antoniemu Szkidzińskiemu, Wincentemu Karmazynowiczowi Sędziemu Gran. ptu Wolkowyskiego, Józefie z Szemiotow Szukiewiczowej Porucznikowej b. w. Polskich z dokładem Opieki, Augustynowi, Jafowi i Leonowi Lukaszewiczom, Baltazorowi, Janowi, Alexandrowi, Emerykowi braciom, i Józefie siostrze, Kolesińskim z dokładem małoletnich Opieki, Stanisławowi Kluczewskiemu, Woyciechowi Bartoszewiczowi, Alojzemu Czyżowi, Traktiernikowi Slonim, Michałowi Lenczewskiemu b. Burmistrzowi Slonim., Albertowi, Karolowi Noakowi, Xiędzu Słobockiemu Superiorowi i wszystkim XX. Bazyljanom Zyrowickim, Starozakonnym Aronowi Azikowiczowi, Leybie Hirschowiczowi, Abrahamowi Leyzerowiczowi, Meczykowi Morduchowiczowi mieszkancom Slonimskim, Jankielowi Morduchowiczowi Chackielowi, mieszkancom Nowogrociekiemu, kredytorom zeszłego Karola Szukiewicza b. Sędziemu Ziem. Lidz. Pozew Edyktalny przed Sąd Głyny Grodzień. 2go Departamentu ku poparciu appellacyi od Dekretu Ziemskiego Lidzkiego w roku 1823 gbra 24 zapadłego, za zebraniem się kompletu należnego Sądowego, w roku 1824 febr. 8 założoney i przyjętey, z referencyą do teyże appellacyi, i do całego w Ziemstwie Lidzm. prowadzonego procederu z instancyi urodzonego Tomasza Szukiewicza, Vice Marszałka ptu Slonim. podobnie kredytora zeszłego Karola Szukiewicza, zbocznie przez powołujących się do odpowiedzi pociąganego, wynosi się oto. Ze Sąd Ziemski Lidz. na mocy Dekretu Remissyynego Sądu Głogo Grodzień. 2go Departamentu 1818 xbra 31 nastalego, rozsadzając sprawę między żalcym a obzalcami, z rzeczy długow zeszłego Karola Szukiewicza utworzoną, swymi Kategorycznymi wyrokami domierzył dla żalگو. uciążliwość: imo, dozwalając obzalc. poszukiwania w oddzielnym porządku kolczykow brylantowych, tabakiery złotey etc., jakoby przez zeszłego Adama Szukiewicza oycę żalگو, zeszłej Esterze Szukiewiczowej matce żalگو, darowanych, spokojności żalگو niezabezpieczył; 2do od summy w należeniu aktorstwem zeszłej Esterze Szukiewiczowej pokazanych, procenta nie od cza-

su smierci zeszłego Adama Szukiewicza; ale od czasu uprzedney smierci Karola Szukiewicza policzył, i do opłaty tych żalگو zobowiązał; 3to znalazłszy w skomportowanych papierach karty od róznych zeszłemu Karolowi Szukiewiczowi, służące za onymi bez adcytacyi debitorow tak summy kapitalne jako i wszystkie procenta bez dostatecznego upewnienia się zreknoskowal. 4to Schedę z exdywizyi Tryskiej w jednostaynym szacunku wedle dekretu Exdywizorskiego položyl, i o funduszu na opłatę poszlin niepomyślil. 5to Ruchomość zeszłego Karola Szukiewicza, przez żalگو w zupełności skomportowaną, za zlich 1375 gr. 9 przez licytacyą sprzedawszy, za też samą ruchomość zlich 5,000 na żalm zasądzil, i że niewiekszy tey ruchomości walor, oprzyśiadz żal. nakazal. 6to Mimo dekret remissyyny Sądu Głogo bardzo male expensa dla żalگو przyznal. 7mo Lubo dla dalszych kredytorow, a między nimi i dla żalگو ledwo za połowę kapitalow satysfakcyą uczynil; jednak dla obzalگو Xiędza Słobockiego, umianowawszy jego dopominek osobisty bydz funduszowym, w calosci i za kapital i za procenta satysfakcyą przeznaczyl. 8vo Dla żalگو deltra summy na debitorach Karola Szukiewicza bez ich adcytacyi zreknoskowane, i schedę tryską na satysfakcyą oдал. 9mo Obim słabe juramenta przepisal; przeto żalcy debitor zmuszony szukać poprawy takowego dekretu Ziemskiego Lidz. założwszy od onego w czasie appellacyi pozywa obzalc do Sądu Głownego Grodzień. 2go Departamentu odpowiednie remissyynemu dekretowi przez edyktalny pozew, w następných prósbach. Ante omnia poprawienia dekretu Ziemskiego Lidz. w punktach wyżej poszczególnionych, a w dalszych punktach do żalگو odnoszących się, lecz appellacyą przez żalگو nieobniesionych, tegoż dekretu zatwierdzenia; spokojności żalگو delatora od kredytorow zeszłego Karola Szukiewicza nazawsze zabezpieczenia, i w tym względzie ammissyi na pomienionych kredytorach, jak w Sądzie Ziemskim Lidzkim już niestawających, tak stawających, lecz może w Sądzie Głownym niestawać mogących, zapisania; expensow prawnych na winnych dla żalگو sądenia i tego wszystkiego wskazania co przez sprawę proszonem i dowiedzionem będzie, z wolną poprawą żaloby.

Roku 1824 mca marca 18 dnia. Wozny niżej podpisujący się swiadczę, iż tego pozwu edyktalnego w sprawie JW. Tomasza Szukiewicza Vice Marszałka ptu Slonimskiego po JO. Xięcia Xawerego Druckiego Lubeckiego Tajnego Radcy Imperyi Rossyjskiej, Ministra skarbu Królestwa Polłgo Kawalera róznych orderow, JW. Woyciecha Puslowskiego Rzeczywistego Radcy stanu i Kawalera, JW. Ferdynanda Bórzymowskiego Podkomo-

rzeżo Słonim., W. Wincentego Karmazynowicza Sędziego Gran. Wołkowyskiego, i po dalszych kredytorów zeszłego Karola Szukiewiczza b. Sędziego Gran. Słonim. w samym pozwie wyrażonych, przed Sąd Głny Grodzkiński 2go Depar. wyniesionego, kopią z tym autentykami zgodną dla wiadomości publicznej do drzwi Sądowych Ziemskich Lidzkich oświadczam, a sam niniejszy autentyk po zeznaniu onego w aktach Grodzkich, stosownie do dekretu remissyjnego Sądu Głgo do Redakcyi Gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia przeszedł. Dat ut supra.

Wincenty Pernafor W. P. L.

Roku 1824 miesiąca marca 27 dnia przed aktami Grodzkiemi ptu Lidzkiego osobisto stanawszy Woźny tegoż powiatu Wincenty Pernafor rellacją tego pozwu ustnie zeznał, przyjąłem, w akta umieściłem i o zgodności z księgami świadczę. Wincenty Maszewski Grodzki ptu Lidzkiego Rejent.

Eorundem Sąd Grodzki ptu Lidzkiego po przejrzeniu niniejszego edyktalnego pozwu. Przed aktami Grodzkiemi ptu Lidz. zeznanego, poświadczam, że dozwala się drukować i do Gazety Kuryera Litewskiego umieścić,

Leopold Szyszko Sędzia Grodz. i Kawaler.

1 W Sądzie Ziemskim Powiatu Brasławskiego na mocy Dekretu Remissyjnego Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu roku 1822 maja 6 dnia ferowanego, Sprawa sukcesorów zeszłego Nadwornego Sowiernika Teodora Waltera z debitorami i kredytorami od dnia 25 marca roku idącego rozpoczęta została, już po załatwionych dyllacyach zbliżona ku rozpoznaniu ostatecznemu; i że w ostatnich dniach miesiąca apryla będzie wzięta do namowy, za tym Sąd postanowił tę awizacją pomieścić do Kuryera Litewskiego dla dogodności stronom; iżby każdy mógł być zawiadomionym o takowym zamiarze, i żeby strony w późniejszym czasie prośbami, oraz po zamknięciu izby submissjami Sąd nieutrudniały, jak równie, że będzie na niestawiających zapisana ammissya, w tym czyni się ostrzeżenie.

Prezydent Sąd. Ziem. Brasł. Masłowski.
Sędzia Sądow Ziem. Brasł. Adam Klott.
Sędzia Ziem. Brasł. Michał Hryncewicz.
Felicjan Alexandrowicz Ziem. Brasł. Reg.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na konkurs wszelkiego majątku JW. Adama Gordziakowskiego Podkomorzego Ptu Kopyś., Remissją Sądu Głgo 2go Depar. Gubernii Mohilowskiej przeznaczony, na dzień z odwołania przypadły, to jest: 20 terażniejszego mca marca 1824 roku do miasteczka Tołoczyna w Pcie Kopyskim leżącego na miejsce zafundowanej Jurzydykcyi zjechawszy, i po wysłuchaniu niektórych kredytorów produktowych głosów, a od niektórych po przyjęciu oświadczenia, że się produktow zrzekają, z odwołaniem się do replik, gdy na takowy termin, mimo zastrzeżenia nie wszyscy kredytorowie mający stosunki swoje do debitora, Remissją i Aktoratem tegoż

debitora zajęci, stawają, przeto powtórna niniejszą przez Gazetę Kuryera Lit. awizacją wezwać kredytorow na dzień 2 mca junii roku terażniejszego do Miasteczka Tołoczyna z probacją pretensyjów swoich do debitora zastosowanych, pod nieuchronną ammissją, postanawia. Datt roku 1824 mca marca 27 dnia.

Ignacy Jewniewicz Exdywizor.

Jan Święcicki Exdywizor.

Gabryel Switkowski Exdywizor.

1 Jeneralney massy funduszow i interessow JOXki Jmci Stefani Radziwiłłowny Prokurator JW. Michał Zaleski otrzymawszy w Sądzie Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od Rządu ustanowionym dekret kontumacyyny w dacie r. 1824 marca 21 na starozakonnym Jankielu Jzaakowiczu o kossatę pretenssji napastney za 15 szurow kory brzożowey, i odpowiedź za zawod kontraktu, gdy niewie o miejscu zamieszkania, pozew powtórny przed tenże Sąd Kommissyi według przepisu organizacyi dał przybić do drzwi Sądowych, co na d. 9 mca kwietnia roku idącego 1824 spełniono, o czém przez gazetę awizuje.

Zastępca jeneralnego Prokuratora Józef Karczewski.

Wolno drukiem ogłosić. Jan Petersen Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej.

W e z w a n i e.

1: Niżej podpisana Basia Levenszternowa kupcowa Wileńska będąc w jedney połowie ze stopnia naturalnego spadku po zeszłym oycu moim Izaaku Judelowiczu Hoptenie, i stryju Orelu Hoptenie, oraz bracie stryjecznym Abramie Szteymanie Zegarmistrzu i Obywatelu Wilkomir., w drugiej zaś ze skutkow prawa przedażnego od siostry rodzoney Rochli Lindeblitowey, i jey córki Estery Royny Leyzerowey Hirszowiczowey dnia 8 junii 1823 r. wydanego eorundem w Magistracie Wileń. przyznanego, a dnia 14 tegoż roku i miesiąca do Akt Ratusza Wilkomir. wprowadzonego, i intromissją upoważnionego, niekwestyonowaną dziedziczką domu murowanego w Mieście Wilkomierzu położenie mającego, z powodu że w prawie przedażnym ewikcyja do trzech lat zakreślona, przeto niżej podpisana dla bezpieczeństwa swego wzywa wszystkich pretensorow tak oycy mego jako też i siostry, aby w nayrychlejszym czasie stosunki swe raczyli przy złożeniu prawnych dowodow u niżej podpisanej objawiać. Wilno r. 1824 marca 20 d. Basia Levensternowa.

Wolno zamieścić trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litewskiego. Marcin Straus R. M. W.

L i c y t a c y a.

1 Na skutek Dekretow Magistratu Wileńskiego przeznaczony administrator domu obywateli Wileń. Samsonowiczow za ostrą bramą pod N. 1280 położonego, W. Maciey Pawłowski Kapitan b. W. Pol., zawiadamia przez niniejszą awizacją, że takowy dom w dniach 15, 18 i 20 terażn. mca apryla z publiczney licytacji w arędę wypuszczac się będzie. Życzący zatem zaarędownić ony sobie, raczy w terminach oznaczonych do tegoż domu zgłosić się. Datt 1824 apryla 9 dnia.

Maciey Pawłowski.

Wolno zamieścić w Kuryerze Litewskim Daniel Wener R.M.W.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet
}	dnia 10 god. 2 wieczor.	27 cal. 10,8 lin.	+ 11 stopni,	Póln. zach.	Pogoda.
	dnia 11 god. 5 z rana	27 — 10,5 —	+ 6 — —	Południowy.	Pochmurno